

Beste cliënt, beste relatie,

Met onze nieuwsbrieven wensen wij U op de hoogte te brengen van de ontwikkelingen in verschillende rechtstakken. Onze nieuwsbrief wordt halfjaarlijks uitgegeven. Extra edities zijn mogelijk. Hebt U vragen, commentaar of suggesties, aarzel niet ons te contacteren. U vindt onderaan deze nieuwsbrief onze coördinaten. E-mails mogen worden gericht aan info@belexa.be.

Stefaan Beele, Frédéric Busschaert en Benoit Beele
Advocaat-vennoten

In deze editie:

- Legoblokje kan niet als (vorm)merk worden beschermd
- Last minute successieplanning
- Vereffening van gemeenschappelijk huwelijksvermogen: vergoeding voor de ingebrachte gelden
- Appartementsmedeïgendom
- Schuldvergelijking bij faillissement van uw aannemer
- Waarde bij gedwongen verkoop van uw aandelen ?
- Deelname op afstand aan een algemene vergadering van aandeelhouders
- Verkoop aan consumenten op het internet: bevoegde rechter ?
- Vrije beroepen ook onderworpen aan de nieuwe Wet op de Marktpraktijken en Consumentenbescherming
- Invordering van facturen

Intellectueel eigendomsrecht

Legoblokje kan niet als (vorm)merk worden beschermd

Het Legoblokje is alom bekend. Het belangrijkste element van het Logoblokje bestaat in twee rijen van uitsprongen op de bovenzijde van dit blokje, hetgeen noodzakelijk is om de speelblokken aaneen te koppelen. In haar arrest van 14 september 2010 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de

merkenschrijving niet mogelijk is omdat het speelblokje *uitsluitend* bestaat uit een vorm die noodzakelijk is om een technische uitkomst te verkrijgen. Ondanks de weigering van bescherming via het merkenrecht zou Lego, nog steeds volgens dit arrest, haar blokje wel kunnen beschermen op basis van de regels van oneerlijke mededinging.

Contractenrecht

Last minute successieplanning

Velen kennen het klassieke beding "langst leeft, al heeft". Bij de toepassing ervan betaalt u heel wat belasting. Maar er bestaat ook een mogelijkheid om bij een huwelijksstelsel met een gemeenschap van goederen in het huwelijkscontract in te lassen dat de hele gemeenschap wordt toebedeeld aan een met naam en toenaam benoemde partner, en dit 'ongeacht hoe het huwelijk wordt ontbonden', de zgn.

sterfhuisclausule. Dit is vooral interessant op het ogenblik dat een van de partners terminaal ziek is.

De toebedeling van de gemeenschap gebeurt dan volledig fiscaal neutraal, en bij overlijden zijn geen successierechten verschuldigd.

In een arrest van 10 december 2010 heeft het Hof van Cassatie nu geoordeeld dat ook de zgn. uitgebreide sterfhuisclausule geen aanleiding geeft tot het heffen van successierechten. Men spreekt van een

uitgebreide sterfhuisclausule wanneer eerst bepaalde eigen goederen in de huwgemeenschap worden ingebracht, b.v. voorhuwelijks bezit of erfenissen, en dat de huwgemeenschap deze vervolgens bedeeft aan de gezonde partner.

Vereffening van gemeenschappelijk huwelijksvermogen: vergoeding voor de ingebrachte gelden

U hebt voor het huwelijk een eigen rekening met een bedrag van b.v. € 12.000, of u ontvangt een erfenis, en stort de bedragen vervolgens op een gemeenschappelijke rekening van u en uw echtgeno(o)t(e). Wat als het huwelijk ten einde komt en tot vereffening van het gemeenschappelijk vermogen moet worden overgegaan? Krijgt u uw eigen gelden terug?

Artikel 1434 Burgerlijk Wetboek bepaalt dat het gemeenschappelijke vermogen vergoeding verschuldigd is ten belope van de eigen of uit vervreemding van een goed voortkomende gelden die in dat gemeenschappelijk vermogen zijn gevallen en niet zijn belegd of wederbelegd. Het gemeenschappelijk vermogen is in het algemeen telkens een vergoeding verschuldigd als het voordeel heeft getrokken uit de eigen goederen van een der echtgenoten.

Eigen gelden gestort op een gemeenschappelijke rekening komen nadien in principe toe aan het gemeenschappelijke vermogen.

Hieruit volgt aldus het arrest van 21 januari 2011 van het Hof van Cassatie dat het gemeenschappelijke vermogen vergoeding is verschuldigd, telkens als eigen gelden erin zijn terechtgekomen. Het is daarbij niet vereist, aldus hetzelfde arrest, dat de partij die een vergoeding van het gemeenschappelijk vermogen wenst te bekomen, bewijst dat dit vermogen voordeel heeft gehaald uit deze overschrijving.

Appartementsmedeëigendom

De wetgever heeft op 2 juni 2010 de Wet op de mede-eigendom aangepast teneinde de werking ervan te moderniseren en transparanter te maken. Velen onder ons zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken nu deze wet onder meer van toepassing is op een appartement. Het is aan de praktijk om de gewijzigde en nieuwe bepalingen van de Wet van 2 juni 2010 toe te passen en te integreren. Zo bepaalt artikel 19 van voornoemde wet dat de syndicus binnen het jaar na de inwerkingtreding van deze wet een aan de artikel 577-3 tot 577-14 BW een gepaste versie van de bestaande basisakten, het reglement van mede-eigendom en het huishoudelijk reglement ter goedkeuring voorlegt aan de Algemene Vergadering. Voor zover de Algemene Vergadering op hetzelfde of op een later tijdstip geen wijzigingen aanbrengt aan de basisakte, is voor de aangepaste tekst van het reglement van mede-eigendom geen authentieke akte vereist.

Aansprakelijkheidsrecht

Schuldvergelijking bij faillissement van uw aannemer

Een bouwheer doet beroep op een aannemer. De aannemer richt twee facturen aan de bouwheer voor de uitvoering van een gedeelte van de werken. Voor voltooiing van de werken wordt de aannemer failliet verklaard. De bouwheer had de twee facturen nog niet volledig betaald. De faillissementscurator wenst het saldo in te vorderen, maar de bouwheer eist een schadevergoeding wegens de (plotse) verbreking van de overeenkomst door de failliete aannemer. De bouwheer wenst zijn vordering tot schadevergoeding te compenseren met zijn openstaande schuld. Maar kan dat wel ?

Er is de laatste jaren heel wat cassatierechtspraak over de problematiek rond schuldvergelijking na faillissement.

Schuldvergelijking na faillissement is beperkt en aan heel wat regels onderworpen.

Schuldvergelijking kan bijvoorbeeld nog wel in de gevallen waar er een nauwe samenhang bestaat

tussen de schuldvorderingen, maar het is dan weer uitgesloten tussen enerzijds schuld / schuldvordering ontstaan voor het faillissement en anderzijds een schuldvordering / schuld ontstaan na het faillissement (ook al is er samenhang).

De cruciale vraag in voormeld geval bestaat erin te weten of de vordering tot schadevergoeding van de bouwheer, geformuleerd naar aanleiding van het faillissement en de beslissing van de faillissementscurator om de aannemingsovereenkomst niet verder uit te voeren, ontstaat voor of na het faillissement.

In haar arrest van 4 februari 2011 brengt het Hof van Cassatie nu duidelijkheid, en stelt dat bij wederkerige overeenkomsten, zoals een aannemingsovereenkomst en de meeste andere overeenkomsten, de vordering tot schadevergoeding bij ernstige wanprestatie van de andere partij met ontbinding van de overeenkomst tot gevolg, inherent is aan de rechtsverhouding, zodat zij moet worden *geacht steeds te hebben bestaan*, ongeacht het tijdstip waarop de contractspartij er een beroep op doet. Vrij theoretisch..., maar uiteindelijk goed nieuws voor de bouwheer die in voormeld geval

dus de geleden schade ten gevolge van de plotse stopzetting van de werken kan compenseren met zijn schuld. Hij hoeft zijn openstaande schuld dus niet

meer te betalen ten belope van het bedrag van de geleden schade.

Ondernemingsrecht

Waarde bij gedwongen verkoop van uw aandelen?

Het Wetboek van vennootschappen voorziet dat een vennoot in bepaalde omstandigheden door een andere vennoot als aandeelhouder kan worden uitgesloten uit de vennootschap. Hij moet dan gedwongen zijn aandelen verkopen.

Een van de klassieke vragen in een procedure tot uitsluiting betreft het ogenblik waarop de prijs moet worden bepaald. Volgens het hof van beroep te Brussel dient de rechter de waarde te bepalen op het ogenblik dat hij uitspraak doet, wat in dat concreet geval volgens het hof betekende dat de waardebepaling diende te gebeuren op basis van de dan meest recente beschikbare jaarrekeningen of interimrekeningen.

Aangezien de voorzitter van de rechtbank van koophandel zich over de zaak had uitgesproken op 13 februari 2004, werden de rekeningen per 31 december 2003 gebruikt voor de waardebepaling. Met feiten die zich nadien hadden voorgedaan, kon volgens het hof van beroep geen rekening worden gehouden.

De uitgesloten vennoot was hiermee niet akkoord. Op 31 december 2003 was het eigen vermogen van de betrokken BVBA negatief, maar de situatie was in de eerste helft van 2004 sterk verbeterd, naar oordeel van het hof van beroep ingevolge ingrepen van de vennoot die de aandelen had overgenomen. Het hof van beroep vond dat er voor de waardering geen rekening kon worden gehouden met deze verbeterde situatie aangezien de kiemen ervan op 31 december 2003 nog niet aanwezig waren. Bovendien slaagde de uitgesloten vennoot er volgens het hof van beroep niet in om aan te tonen dat er andere elementen aan de oorzaak lagen van de verbeterde financiële situatie dan de inspansingen van de overnemende vennoot.

Het Hof van Cassatie verbreekt het arrest van het hof van beroep. Het Hof van Cassatie stelt in haar arrest van 9 december 2010 dat de waardebepaling moet gebeuren op het ogenblik van de aandelenoverdracht zoals opgelegd door de rechter. De waardebepaling moet bovendien gebeuren in een perspectief van continuïteit. Bij de waardebepaling op dat ogenblik moet geen verrekening gebeuren met de gevolgen van bepaalde handelingen die hebben geleid tot het instellen van de vordering tot uitsluiting, noch met het herstel van de vennootschap nadien. Deze elementen moeten bij de waardebepaling van de aandelen buiten beschouwing gelaten worden, aldus het Hof van Cassatie.

Deelname op afstand aan een algemene vergadering van aandeelhouders

Door een wijziging aan het Wetboek van vennootschappen, kunnen de statuten van een vennootschap voortaan voorzien dat een aandeelhouder voorafgaandelijk aan de algemene vergadering zijn stem op afstand uitbrengt, per brief of elektronisch.

Het formulier voor het stemmen op afstand moet minstens de volgende vermeldingen te bevatten :

- de naam van de aandeelhouder en zijn woonplaats of maatschappelijke zetel;
- het aantal stemmen dat de aandeelhouder tijdens de algemene vergadering wenst uit te brengen;
- de vorm van de gehouden aandelen;
- de agenda van de vergadering, inclusief de voorstellen tot besluit;
- de termijn waarbinnen de vennootschap het formulier voor het stemmen op afstand dient te ontvangen;
- de handtekening van de aandeelhouder.

De formulieren waarin noch de stemwijze, noch de onthouding zijn vermeld, zijn nietig.

De vennootschap moet het formulier voor de stemming per brief ontvangen binnen de bij of krachtens de statuten vastgestelde termijn. Er kan elektronisch worden gestemd tot de dag vóór de vergadering.

Verkoop aan consumenten op het internet: bevoegde rechter ?

U hebt een verblijf geboekt in Italië. De boeking is verricht door een e-mail te versturen naar een adres dat u vond op de internetsite van dat verblijf. Nadien bent u niet tevreden en u betaalt de rekening niet. Kan men u in Italië dagvaarden?

Voor transacties tussen een ondernemer en een consument uit verschillende Europese lidstaten bepaalt de (Europese) Brussel I-verordening welke rechtbank rechtsmacht heeft om een betwisting te beslechten.

In beginsel moet een vordering tegen personen die woonplaats hebben in een bepaalde lidstaat, ingeleid worden bij het gerecht van die lidstaat. Contractuele geschillen kunnen ook worden beslecht door het

gerecht van de plaats waar de contractuele verbintenis is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd.

Wanneer het gaat om een consumentenovereenkomst zijn evenwel regels ter bescherming van de consument van toepassing. Indien de ondernemer "zijn activiteiten richt" op de lidstaat waar de consument woonplaats heeft, kan deze laatste de zaak aanhangig maken bij het gerecht van de lidstaat waar hij woonplaats heeft en slechts in deze lidstaat worden gedagvaard.

Vraag is dus of een ondernemer "zijn activiteiten richt" in de zin van de verordening wanneer hij een internetsite gebruikt om met de consumenten te communiceren.

Het Hof verduidelijkt dat het loutere feit dat een ondernemer een internetsite gebruikt, op zich niet betekent dat zijn activiteit "gericht is op" andere lidstaten. Het is vereist dat de ondernemer zijn wil tot uitdrukking heeft gebracht om overeenkomsten te sluiten met consumenten uit andere lidstaten, waaronder de lidstaat waar de betrokken consument zijn woonplaats heeft.

Duidelijke aanwijzingen zijn:

- het met naam vermelden van één of meerdere lidstaten waar hij bereid is diensten of goederen aan te bieden;
- het beroep doen op een zoekmachineadvertentiedienst in een bepaalde lidstaat.

Minder duidelijke aanwijzingen, die in hun geheel dienen te worden bekeken, kunnen ook het bewijs leveren van het bestaan van een activiteit gericht op een bepaalde lidstaat:

- routebeschrijvingen vanuit een bepaalde lidstaat;
- verwijzingen naar internationaal cliënteel;
- gebruikte taal of munteenheid (als die niet gewoonlijk wordt gebruikt in de lidstaat van de ondernemer);
- etc.

Bij deze beoordeling wordt geen onderscheid gemaakt tussen internetsites via welke de consument rechtstreeks de ondernemer kan contacteren of een overeenkomst online kan sluiten, en internetsites die deze mogelijkheid niet bieden.

Vrije beroepen ook onderworpen aan de nieuwe Wet op de Marktpraktijken en Consumentenbescherming

Bij wet van 6 april 2010 werd de Wet van 14 juni 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting van de bescherming van de consument vervangen door de Wet betreffende de Marktpraktijken en Consumentenbescherming. De Wet regelt daarin de informatie van de markt (ten aanzien van de

consument), de overeenkomsten met consumenten en bepaalt meteen ook de verboden praktijken jegens consumenten.

De Wet voorziet in art. 3 §2 dat deze niet van toepassing is op de beoefenaars van een vrij beroep, de tandartsen en de kinesisten. Bij arrest van 6 april 2011 stelt het Grondwettelijk Hof dat de Wet door die uitsluiting de Grondwet schendt. Het Hof oordeelt dat ten aanzien van de bescherming van de consument, de beoefenaars van een vrij beroep en de andere ondernemingen in voldoende vergelijkbare situaties bevinden, aangezien zij beiden in de eerste plaats beogen beroepsmatig te voorzien in hun levensonderhoud. Het Hof analyseert verder het standpunt van de Ministerraad die het onderscheid tussen beoefenaars van vrije beroepen en andere ondernemingen verantwoord acht doordat de beoefenaars van vrije beroepen een zekere maatschappelijke verantwoordelijkheid hebben, over een eigen deontologie beschikken en worden gekenmerkt door een hoge graad van onafhankelijkheid en een op discretie steunende vertrouwensrelatie met de cliënt maar volgt het standpunt van de Ministerraad niet. Het Hof stelt dat zelfs in de mate waarin die kenmerken en waarden verschillen van die ondernemingen die niet onder de definitie van 'vrij beroep' vallen, zich niet verantwoordt dat voor bepaalde door beoefenaars van vrije beroepen verrichte daden niet dezelfde bescherming van de consument en van de concurrent bestaat als onder de Wet Marktpraktijken.

Kortom, beoefenaars van een vrij beroep, de tandartsen en kinesisten, zijn toch onderworpen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de Wet betreffende Marktpraktijken en consumentenbescherming van 6 april 2010.

Invordering van facturen

Ondernemingen, zelfstandigen en vrije beroepers kunnen zich in principe beroepen op de Wet betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties. Die wet laat voor 2011 verwijlinteresten toe tot 8% op de achterstallige facturen, dit naast een forfaitair schadebeding of een vergoeding voor de redelijke invorderingskosten. Dit percentage wordt vanaf 1 juli 2011 verhoogd tot minstens 8,25%, mogelijks 8,5%.

De wettelijke intrestvoet bedraagt sinds 1 januari 2011 3,75%.

Belexa advocaten staat u graag bij bij de invordering van uw openstaande facturen tegen gunstige tarieven.

BELEXA ADVOCATEN

Pres. Kennedypark 26A, 8500 Kortrijk | Tel. 056-25 86 86 | Fax 056-22 03 00 | info@belexa.be | <http://www.belexa.be>

Belexa advocaten werd in 2011 genomineerd als « beste regionaal advocatenkantoor », door de Belgian Legal Awards (<http://www.droitbelge.be/legal-awards/>).

Belexa advocaten is een sterk uitgebouwd full service kantoor met een zeer compleet juridisch dienstenpakket. Onze activiteiten zijn gegroeid vanuit een stevige lokale aanwezigheid en spreiden zich inmiddels uit tot ver buiten de provinciale grenzen. Daarnaast zijn we ook lid van Jurint, een internationaal samenwerkingsverband van advocaten. Door het aantal medewerkers en hun gevarieerd en verscheiden kennisgebied hebben we ons weten te specialiseren in diverse rechtstakken: ondernemingsrecht, verzekeringsrecht, contractenrecht, arbeidsrecht en strafrecht. Alle medewerkers bouwen aldus door onderlinge samenwerking aan een ideale dienstverlening voor de cliënt. Naast het begeleiden van gerechtelijke procedures bieden wij een breed scala aan andere diensten die voor de cliënt van waarde kunnen zijn, zoals het opstellen van overeenkomsten, bijstand bij onderhandelingen, adviesverlening, lichamelijke en materiële schadebegroting, erkende bemiddeling, in der minne regelen van geschillen.

Deze nieuwsbrief beoogt U algemene informatie te bezorgen, die niet noodzakelijk allesomvattend is. Zij houdt geen juridische analyse in en kan bijgevolg niet als advies worden beschouwd. Deze nieuwsbrief mag gekopieerd en verspreid worden. Wenst u zich in te schrijven op onze nieuwsbrief of wenst u deze nieuwsbrief niet langer te ontvangen, klik dan hier: <mailto:info@belexa.be>